

CURS 2020-2021

Treball de final
d'estudis.

Títol Superior de
Música.

Especialitat: Veu.

CONSERVATORI SUPERIOR DE MÚSICA
DE LES ILLES BALEARS

ANÀLISI DE L'OBRA VOCAL
PER A SOLISTA D'ANTONI
MARTORELL
MIRALLES.UNA
APROXIMACIÓ GENERAL A
LA SEVA OBRA I VIDA.

AUTOR: ÁLVARO CHAVES MORALES

TUTORA: MARGALIDA FURIÓ TERRASA

CONVOCATÒRIA : Juliol 2021

ABSTRACT

Aquest és un treball que recull informació sobre la figura d'Antoni Martorell Miralles, més conegut com a Pare Martorell. El lector pot trobar una aproximació a l'obra i vida d'aquest compositor a través d'una exposició basada en les fonts d'informació existents al respecte i que no són molt abundants actualment. A més de la biografia i una aproximació a l'obra d'aquest compositor, dins aquest treball podem trobar una enumeració dels premis i reconeixements rebuts al llarg de la seva vida, alguns exemples de labor divulgativa pròpia d'una inquietud estudiosa com la d'Antoni Martorell i una anàlisi de les partitures d'obra vocal per a solista a les quals, l'autor, ha tengut accés a través de l'arxiu de la Porciúncula (Mallorca). Altre element important d'aquest treball és un catàleg realitzat per Pilar Rosselló i que no es pot trobar, avui dia, més que a través del Pare Nicolau Sastre, responsable de l'arxiu esmentat.

This is a work about the musician Antoni Martorell Miralles, better known as Pare Martorell. Here we can find an approximation to the work and life of this composer. In addition to the biography and an approximation to the work of this composer, within this work we can find an enumeration of the awards and recognitions received through his life, some examples of musicology works and an analysis of the scores of his vocal music for soloist. Another important element of this work is a catalogue made by Pilar Rosselló. That can be found nowadays only through Father Nicolau Sastre, head of the La Porciuncula's archive.

Keywords. Martorell, musica vocal, liturgia mallorca

SUMARI

1. INTRODUCCIÓ.....	Pàg. 2
2. BIOGRAFIA DEL PARE MARTORELL.....	Pàg. 4
3. LA FACETA DIVULGADORA DE MARTORELL.....	Pàg. 6
4. PREMIS I RECONeixEMENTS.....	Pàg. 8
5. APROXIMACIÓ A L'OBRA DEL PARE MARTORELL.....	Pàg. 11
6. ANÀLISI DE LA MÚSICA VOCAL PER SOLISTA.....	Pàg. 18
7. CONCLUSIONS.....	Pàg. 39
8. BIBLIOGRAFIA I FONTS D'INFORMACIÓ.....	Pàg. 41
9. ANNEX 1 CATÀLEG	Pàg. 43
10. ANNEX 2 PARTITURES DEL REPERTORI VOCAL PER A SOLISTA TROBADES ALS ARXIUS DE LA PORCIÚNCULA.....	Pàg. 66

1. INTRODUCCIÓ

He triat aquest tema per què, encara que havent-lo conegut personalment, crec que no he arribat a entendre mai la gran figura que representa la persona d'Antoni Martorell Miralles en el món de la cultura i com les seves decisions i creacions han condicionat la societat mallorquina en general i la comunitat religiosa en particular. La meua pertinença al Col·legi de Sant Francesc com a estudiant durant més de quinze anys i altres setze com a cantaire al Cor del mateix col·legi, m'ha ofert la possibilitat de conèixer amb un llenguatge musical que, sense saber-ho, era el de Martorell.

1.1. OBJECTIUS.

- a) És un dels meus objectius d'aquest treball conèixer un poc més la figura d'aquest compositor.
- b) Quines són les repercussions al món de la música tant religiosa com profana.
- c) Conèixer la seva obra per a veu solista per tal d'arribar a dissenyar un concert temàtic d'Antoni Martorell.
- d) Conèixer la seva vida i filosofia i com han influït en la seva obra.

1.2. IDEES PRÈVIES.

- a) La primera idea de la qual partesc és que el Pare Martorell és un compositor relativament desconegut.
- b) El seu estil compositiu podria emmarcar-se dins el nou-classicisme o postromanticisme segons les peces.
- c) L'acompanyament d'orgue és importantíssim a la seva obra.

1.3. METODOLOGIA.

La metodologia proposada per l'elaboració d'aquest treball consisteix en les següents tasques:

- a) Recerca i anàlisi a internet de la informació referent a Antoni Martorell Miralles.
- b) Recerca i anàlisi del material existent a l'arxiu de la Porciúncula (Mallorca) relacionat amb Antoni Martorell Miralles.
- c) Entrevistes amb les persones que han tingut alguna relació professional o personal rellevant amb Antoni Martorell Miralles.

1.4. ESTRUCTURA DEL TREBALL.

Aquest treball està estructurat de la següent manera:

Primerament xerrarem de la biografia d'Antoni Martorell Miralles tot passant per les diferents etapes de la seva vida des de la seva més tendra infantesa fins a la seva mort.

Seguidament faré una menció a la faceta divulgadora del mestre Martorell que tant ha aportat dins l'àmbit musicològic.

Després tractaré dos temes importants que són conseqüència de la seva vida i obra. És a dir, els premis i reconeixements rebuts així com l'existència d'un festival internacional d'orgue que duu el seu nom.

Després, faré una anàlisi de les peces vocals que pugui trobar seguint la pista fins a l'arxiu de la Porciúncula on s'hi troba material molt valuós i important per aquest treball.

Acabaré aquest treball amb unes conclusions que recullin l'essència de l'elaboració d'aquest material i em serveixi de punt de partida per poder elaborar un programa de concert adient amb temàtica "Pare Martorell".

2. BIOGRAFIA DEL PARE MARTORELL.

Antoni Martorell Miralles va ser un prevere, frare franciscà, pedagog i músic que va néixer a Montuïri (Mallorca) el 9 de març de 1913. El carrer d'aquella casa rep el seu nom des de 1985. Va ser fill de Josep Martorell Rosselló i Francisca Miralles, de professió agricultors. Va tenir una germana més gran que ell que responia al nom de Joana Aina. Essent encara un infant, va perdre la mare.

Quan el petit Antoni comptava amb l'edat de 5 anys, el pare el va posar a estudiar música a la banda del poble al costat del trombonista Joan Sampol. Poc més tard, el pare li va regalar el seu primer violí. Després de la mort del seu pare, va ser acollit a la casa de les monges de la vila. Martorell, comptant ja amb 9 anys, va ingressar al seminari seràfic de la Porciúncula. Va estudiar piano, violí i harmonia amb els mestres Josep Picó Aguiló i Rafel Ginard Amorós. El 1929 va ingressar com a membre de la Tercera Ordre Regular de Sant Francesc i fa el noviciat i els cursos de filosofia entre els anys (1929-1931). El 1931 va ser enviat a Roma per estudiar teologia a la Pontifícia Universitat Gregoriana, on es va llicenciar. El 1937 va ser ordenat prevere a Palma pel bisbe Josep Miralles. Va haver de tornar a Mallorca a causa de la Guerra Civil Espanyola, on va participar inclús rebent un tret enemic*. A Mallorca, va continuar els estudis de piano i harmonia al Conservatori de Palma sota la direcció de Jaume Roig Pieras, Joan Maria Thomàs i Rafel Vich Bennàssar. Al Conservatori Superior de València va obtenir el premi extraordinari d'harmonia l'any 1941 i el títol superior de piano el 1943. El 1945, als 32 anys i, acabada la II Guerra Mundial, va tornar a Roma per ampliar els estudis de cant gregorià, orgue, composició i direcció coral, al Pontifici Institut de Música Sacra. En aquesta etapa són professors seus els mestres Dobici, Casimiri, Refice, Vignanelli, Sunyol, Gajard, Morricone i Higiní Anglès. Es va doctorar amb la tesi "Les formes gregorians en la himnòdia de Tomàs Luis de Vitoria".

El 1954, acabats els estudis i amb els títols de compositor, mestre de cant gregorià i organista, va ser nomenat rector del col·legi de la T.O.R.¹ a Roma. Amb 41 anys és nomenat director de música i professor de polifonia al Col·legi Pontifici Nord-americà de Roma, posició que va defensar entre els anys 1954 i 1970. Va fundar i dirigir els cursos

¹ L'acròstic T.O.R. correspon a les sigles de Tercera Ordre Regular. Aquesta és una ordre franciscana (la més nombrosa dins l'ordre franciscà, ja que existeixen la primera i la segona ordre.) que va ser creada per Sant Francesc el 1221. Inicialment eren terciaris que varen iniciar comunitats que, amb el temps, varen assolir els vots de castedat, pobresa i obediència.

que sota el títol genèric "Aggiornamento liturgico-musicale" es varen impartir a la Pontifícia Universitat Lateranense. A partir del 1971 i fins al 1982 va ser director de la Comissió Diocesana de Música Sacra de Roma. Entre 1954 i 1982 va desplegar una intensa activitat com a intèrpret i professor de música. Publica col·laboracions a revistes musicals de Roma, Milà i EUA. Va ser organista titular de Santa Susanna (Roma), càrrec que va exercir durant gairebé quaranta anys. Va ser, a més, durant quinze anys, director de cant coral de l'Ateneu Americà del Vaticà i director musical de la parròquia de la Nativitat, de l'orquestra de Sant Quirze i de la basílica dels sants Cosme i Damià a Roma. Amb els ingressos que obtenia de la seva feina, va finançar el funcionament ordinari del col·legi franciscà que dirigia a Roma. Vivint a Roma, viatja a Mallorca amb el propòsit de dotar l'Església mallorquina d'un repertori de música religiosa autòctona. Amb aquest objectiu va organitzar les *Setmanes pastorals de música* a Mallorca entre els anys 1972 i 1982. Fruit d'aquestes jornades, es va publicar el 1982 el manual *Celebrem el Senyor*, que conté més de 300 títols, i que serveix per potenciar la participació del poble en els actes religiosos.

Amb seixanta-nou anys, Antoni Martorell, va tornar a Mallorca "alliberat" de les tasques a Roma tot residint al convent de Sant Francesc de Palma. En aquesta tercera etapa, es dedica molt intensament a la composició.

3. LA FACETA DIVULGADORA DE MARTORELL.

Antoni Martorell ha publicat assaigs sobre cant popular i música litúrgica, sobre Bach (La cançó popular en l'obra de J.S. Bach), Mozart (Wolfgang Amadeus Mozart i la seva expressió religiosa), Wagner (Tristán e Isolda: asalto a la tonalidad), Chopin (Perfil humano y artístico de Chopin) i sant Francesc d'Assís (San Francisco de Asís, músico de la alegría). Com a concertista va actuar a Roma, Bolonya, Torino, Assís, Locarno (Suïssa) i Palma de Mallorca. Va participar en emissions i gravacions radiofòniques a Espanya, Ràdio Vaticana (Roma) i Ràdio Monteceneri (Suïssa). Va intervenir a nombroses jornades, congressos, simposis i similars amb ponències, comunicacions, conferències i escrits sobre temes musicals o relacionats amb la música a Friburg, Torino, Pamplona, Estrasburg, Essen, Roma, entre d'altres.

Al llarg de la vida publica diversos treballs sobre cant popular i música litúrgica. Segons els que l'han conegut i n'he pogut tenir una entrevista, Antoni Martorell Miralles va ser un home polifacètic, intel·ligent, rigorós, ordenat, feiner, amic dels amics i generós. Dotat d'una gran lucidesa i d'un fi sentit de l'humor, s'agradava de fer anar la xerrada, que salpicava amb dites, anècdotes, fets i acudits ocurrents. Senzill, planer, proper, humil i auster, es guanyava amb facilitat l'admiració i l'afecte dels qui el tractaven. Era llépol d'allò més. Li agradaven els dolços, els pastissos, les coques i la mel, que l'ajudava, deia, a refer la veu. Dominava la llengua amb una seguretat admirable i amb una riquesa lèxica sorprenent. Els seus sermons, lliures de tota afectació, eren directes i clars. S'agradava de conversar, comunicar, compartir i escoltar. El que deia, el que feia i la seva expressió no verbal, transmetien honradesa, sinceritat, lleialtat i transparència a mans plenes. Gaudia d'una ferma seguretat en ell mateix i d'una confiança en Déu lliure de dubtes i incerteses. Sempre va ser molt exigent amb ell mateix i amb els que estaven a les seves ordres. Mai no transigí amb el caprici, la subjectivitat i l'arbitrarietat. Per això molts l'estimaren i l'admiraren i alguns l'envejaren. La defensa de la llengua i la cultura pròpia de les illes constitueix una constant al llarg de la seva trajectòria i un dels seus trets que més l'identifiquen. El matí del dia 18 de febrer de 2009, als 95 anys fets i pocs dies abans de fer els 96, va morir a la Porciúncula (Palma de Mallorca). El 16 de gener havia patit una caiguda mentre era al convent de Sant Francesc de Palma, prop del claustre, quan es disposava a sortir per fer la volta diària. Ingressat al servei d'urgències de Son Dureta, se li varen

practicar els punts de sutura al cap. Hi va romandre allà dues setmanes, fins que va ser traslladat a la infermeria de la Porciúncula. Les exèquies es feren el dia 19 de febrer a la Porciúncula i el funeral va tenir lloc l'endemà a les 20 h. a la basílica de Sant Francesc de Palma, sota la presidència de Fra. Michael Higgins, ministre general de la TOR, amb l'assistència de familiars, autoritats, una comissió de la corporació local de Montuïri presidida pel batle Gabriel Matas Alcover i una Comissió de l'Acadèmia de Belles Arts presidida per Miquel Alenyà Fuster. El funeral va ser presidit pel Provincial i va ser concelebrat per una quarantena de preveres, entre ells els sacerdots diocesans Joan Darder Brotat, Joan Bauzà i Bauzà, Antoni Fullana Moragues, Miquel Serra Llodrà, Joan Bestard Comas, Bartomeu Tauler Valens, Bartomeu Vaquer Vidal, Pere Orpí Ferrer, Baltasar Amengual Martorell, Pau Oliver Ferrer, enter d'altres. Va llegir les admonicions Xavier Bonet, director de Ràdio Popular. El protocol de defunció, redactat pel P. Nicolau Sastre Palmer i Pilar Rosselló Corró, el va llegir el P. Antoni Riera Lliteres. La lectura ritual, presa del *Llibre de la saviesa*, va ser a càrrec d'un dels seus lectors habituals, el president de la Reial Acadèmia de Belles Arts de les Illes Balears. A Montuïri es digué una missa funeral el diumenge 22 de febrer amb assistència de la corporació municipal i amb l'actuació excepcional dels Cossiers.

El 24 d'agost de 2010 s'inaugurà a Montuïri el monument dedicat a la seva memòria amb una figura de mig cos en bronze, que el representa als 60 anys. Obra de l'escultor Damià Ramis Caubet. El monument, promogut per l'Associació Cultural Mandrava, va ser finançat amb aportacions populars, donatius de particulars i la contribució de l'Ajuntament de Montuïri. L'acte de descobriment del bust va estar precedit per la interpretació del preludi *Sol Ixent*, compostat per l'homenatjat interpretat pel violinista Francesc Garcia Fullana. Tot seguit els Cossiers de Montuïri li varen dedicar una dansa d'homenatge. El 31 de desembre de 2010 va ser és proclamat Fill Adoptiu de Palma davant una sala de sessions plena de gom a gom. Descansa en el cementiri municipal de Palma.

4. PREMIS I RECONeixEMENTS.

El 29 de març de 1985 va ser anomenat acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Belles Arts de les Illes Balears i va prendre possessió del càrrec el 12 de juny següent amb el discurs "Cant popular i música litúrgica".

El mateix any va ser declarat Fill Il·lustre de Montuïri i va rebre la medalla d'or del Consell Insular de Mallorca.

El 1997 es va editar el disc compacte "Selecció d'obres pianístiques d'Antoni Martorell" i l'obra "L'organista celebrante". El 1999 va publicar un doble CD amb balls populars sota el títol "Danses populars de les Illes Balears", amb il·lustracions del pintor Josep Coll Bardolet.

El 1998 l'Obra Cultural Balear (OCB) li va atorga el premi Josep M. Llompart, dels premis 31 de desembre, destinat a guardonar persones que s'han distingit a les illes per la dedicació a la normalització de la llengua. El premi li va ser lliurat en el curs de la Nit de la Cultura de 1988.

El 1999 va rebre la medalla d'or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

El 2001 es va crear a Inca l'escola d'orgue clàssic de Mallorca, que rep el nom d'Escola Antoni Martorell.

El 15 de maig de 2001 va ser anomenat doctor "honoris causa" per la la Universitat de les Illes Balears i investit el 26 de novembre següent a l'església parroquial de Montuïri. En la seva investidura va llegir el parlament "El folklore musical balear, referent antropològic de la nostra identitat".

L'any 2004, l'Ajuntament de Montuïri el va anomenar Batle del Puig.

Pel que fa a l'àmbit internacional destacam:

El reconeixement que va rebre del Festival de Música de Goruitzia (Itàlia, 1969).

La medalla de plata del Pontificat de Pau VI per la seva activitat en favor de la música sacra (1976).

La placa de plata *Una vita per la musica* (Roma, 1986). Va ser anomenat "Magister Ordinis" de la Tercera Ordre Regular de Sant Francesc l'any 2001.

El 2003 es va celebrar el primer Festival Internacional d'Orgue Antoni Martorell a Inca, que en edicions successives va incorporar concerts a Palma, la Porciúncula i Inca amb intèrprets de primer nivell internacional, sota l'impuls de Pilar Rosselló Corró. Del Festival és nomenat director l'organista italià Roberto Marini.

El 29 de novembre de 2005, va pronunciar la lliçó inaugural del curs 2005/2006 de la Reial Acadèmia de Belles Arts de les Illes Balears que titula "El Motu proprio 'Tra le sollecitudini' de Pius Xè i les seves ressonàncies en el Concili Vaticà II", que es publica poc després.

El 2008 va llegir i llegí la ponència inaugural de les I Jornades d'Estudis Locals de Montuïri, que tracta sobre els cossiers de la vila.

El 2008 s'inaugura la restauració de l'orgue monumental de Sant Francesc (Palma), una de les seves principals il·lusions des del 1956, quan l'orgue històric del mestre Bosch restà fora de servei.

El 2008 la Universitat de les Illes Balears (UIB) publica un recull d'escrits seus (estudis, assaigs, parlaments, etc.) en un llibre de 336 pàgines que porta per títol "Des del meu balcó. Bastint la nostra identitat", que va ser presentat (3-VII-2008) pel professor Joan Miralles Montserrat a l'aula magna de la Facultat de Lletres (edifici Guillem Cifre de Colonya) davant un públic nombrós.

Una menció especial dins dels reconeixements a Antoni Martorell, voldria destacar el Festival de Música d'orgue que duu el seu nom.

El "Festival d'orgue Antoni Martorell" és una sèrie anual de concerts creada el 2003 per l'Agrupació Artística i Cultural Mandrava, amb seu a Inca. Entre els seus objectius, aquest festival té difondre i donar prestigi la música d'orgue a més de fer conèixer la música organística del compositor Antoni Martorell Miralles (Montuïri, Mallorca, 1913 – Palma, Mallorca, 2009).

La primera edició va ser el 2003 a la Basílica de Sant Francesc de Palma, a la capella de la Porciúncula i a l'església de Sant Francesc d'Inca. Fins que no es va tornar a executar el festival per algunes controvèrsies entre organització i el pare Provincial en aquell moment (Tomeu Pont) va portar la gerència del Festival l'advocada Pilar Rosselló Corró,

secretària de l'Associació Mandrava. De la direcció artística se n'encarrega l'organista Roberto Marini, professor de l'Institut Pontifici de Música Sagrada de Roma, catedràtic titular de Pràctica Organística i Cant Gregorià del conservatori "L. D'Annunzio" i organista titular de la catedral de Teramo (Itàlia).

Han participat com a concertistes en diverses edicions d'aquest festival Roberto Marini (Itàlia), Montserrat Torrent (Espanya), Federico del Sordo (Itàlia), Alexander Fiseisky (Rússia), Hans-Jürgen Kaiser (Alemanya), Jurgen Essl (Alemanya), Irena Chribkovà (Txèquia), Kathinca i Stephan Frank (Àustria), Stefan Kagl (Alemanya), Bernhard Marx (Alemanya), Jean Guillou (França), Colin Walsh (Anglaterra), Jean-Christophe Geiser (Suïssa), Josef Edwin Miltchitzky (Alemanya), Susanne Jutz-Miltschitzky (Mònaco), Rafel Riera (Espanya), Bartomeu Manresa (Espanya) i altres. Han fet la presentació del festival Montserrat Torrens, Pilar Rosselló, Damià Ramis, Guillem Morlà, Miquel Alenyà i altres. La imatge representativa del festival és la del quadre a l'oli "A Martorell", realitzat per la pintora Trinitat Huertas Rus i dedicat per l'autora al pare Martorell.

Els festivals han tingut lloc majoritàriament els mesos de primavera, llevat dels de l'edició corresponent a 2010, que es va haver d'ajornar a causa de les incidències derivades del núvol provocat sobre Europa per l'erupció del volcà Eyjafjalla (Islàndia). El concert de capçalera del desè festival, commemoratiu del centenari del naixement d'Antoni Martorell, interpretat per Roberto Marini, es va oferir a la Catedral de Barcelona el 29 de juny de 2013.

5. APROXIMACIÓ A L'OBRA DEL PARE MARTORELL².

² L'anàlisi general de l'obra de Martorell està basada en la Tesi Doctoral: "Antoni Martorell: Mestre, Músic i compositor. La influència de la música popular en la seva obra". Presentada per Arnau Reynés i Florit, i dirigida pel Dr. Antoni Colom i Cañellas a Palma, setembre del 2009 al Departament de Pedagogia aplicada i Psicologia de l'Educació i Departament de Pedagogia i Didàctiques específiques de la Universitat de les Illes Balears.

5.1. Introducció.

No podem comprendre l'obra del Pare Antoni Martorell sense un estudi previ de la cançó popular de les Illes Balears, ja que l'obra de Martorell té un caire modal a pràcticament totes les seves composicions sobretot els cants litúrgics del poble i d'altres obres instrumentals. També, en aquest treball adjuntam annex un catàleg que, segons les investigacions d'aquest autor, hi serien totes les obres del Pare Martorell. També, destacar que no existeix un treball de catalogació seriosa i estricta que faciliti la labor d'anàlisi. No obstant això, a continuació donarem algunes pinzellades d'allò que consideram més destacables de l'obra del Pare Martorell.

5.2. Anàlisi general.

A manera de resum, podríem dir que l'obra del Pare Martorell té les següents característiques musicals:

- Hi ha un predomini de cançons que comencen en anacrusa.
- La majoria acaben i comencen en Do, Mi, Sol i La, que resulten ser les tòniques dels modes corresponents.
- Podem apreciar que les obres es troben en un 50 per cent en mode major i 50 per cent en mode menor.
- El predomini del ritme musical és el binari, i a continuació el ternari, essent molt representatiu l'alternança de ritmes irregulars.
- L'estrofa predominant és la redondilla. Amb versos octosíl·labs.

L'obra del Pare Martorell ha estat influenciada per dos factors importants:

La predilecció pel folklore musical i la seva condició sacerdotal.

La seva obra religiosa és eminentment pragmàtica. A més, existeix un canvi evident en la música religiosa de Martorell abans del Concili Vaticà II i després. En xerrarem més endavant.

A la litúrgia, la música està al servei de l'assemblea celebrant, tot evitant allò que destorbi al cant de la congregació. Diferenciant aquesta música a la dedicada a instrumentació o veus professionals o formades.

L'acompanyament a l'orgue està escrit per donar suport al cant i ajudar a orientar la congregació amb mitjans discrets i senzills. La música litúrgica de Martorell és majoritàriament pràctica.

Podem dividir l'obra del Pare Antoni Martorell en dos camps ben específics: el religiós o litúrgic (és l'obra majoritària) i el profà.

Així mateix, i evidentment, podem dividir la música de temàtica religiosa del Pare Martorell en música vocal i instrumental. I a la vegada, la vocal en litúrgica i paralitúrgica. Segons la intencionalitat Trobam amb acompanyament instrumental o sense. També de la simple antífona a la Missa polifònica i els salms, entre d'altres, encara que també hem de dir que la gran majoria porten acompanyament quasi sempre d'orgue.

5.3. Obra litúrgica.

Hi ha 14 misses per a Cor i Orgue.

Per ordre cronològic les Misses són:

- 1- Missa in honorem Sanctíssimi Cordi Jesu, a 2 veus iguals i orgue (1953).
- 2- Missa Mater amabilis, a 3 veus mixtes i orgue (1954).
- 3- Missa Sponsa Christi, a 4 veus mixtes i orgue (1954).
- 4- Missa in honorem Sanctíssimi Ferdinandi regis, a 3 veus greus i orgue (1956).
- 5- Missa Mater Immaculata a 2 veus gres i orgue (1958).
- 6- Missa Propheta Magnus a 3 veus mixtes i orgue (1960).
- 7- Mass in the vernacular (anglès), per a cor, poble i orgue (1964).
- 8- Missa Pace in terra a 3 veus mixtes i orgue (1966).
- 9- Missa "Pau als Homes" a 4 veus mixtes i assemblea i orgue (1968).
- 10- Missa "Fraternitat i joia" a una veu popular i conjunt rítmic (orgue ad líbitum) (1969).
- 11- Missa "Gozo y esperanza" (castellà) a 3 veus mixtes, assemblea i orgue (1970).
- 12 - Missa Salvatori mundi a 3 veus i assemblea (1974).
- 13- Missa "Redemptor hominis" per a 2 veus blanques, assemblea i orgue (1980).
- 14 - Missa Brevis (solament parts breus) llatí, a 3 veus iguals a cappella.
- 15 - Messa degli sposi (italià) (solament parts de l'orgue) Turin.

En elles trobam estructura clàssica en unes i lliure harmònica i estilísticament xerrant, en altres.

En trobam escrites en llatí, les sis primeres, i en català, anglès, castellà i italià la resta.

Té també obres escrites per diversos instruments com ara "*Pau als homes*", escrita per a cor de 4 veus mixtes, orgue i conjunt d'instruments: saxofons, trompetes, guitarra

elèctrica i percussió. Té una base clàssica amb filtracions molt discretes de jazz, bossa nova i blues.

L'altra missa es titula "Missa Fraternitat i joia" més específicament dedicada a la joventut com declara el subtítol: "Missa per als joves a una veu popular amb orgue, guitarres elèctriques, baix i bateria". Encara que aquest tipus de composicions no són de les més desitjades pel compositor va complir la funció d'ajudar a la pastoral juvenil.

En el moment que va seguir al Concili Vaticà segon, Mallorca mancava d'un repertori adequat en català. Hi va haver diverses solucions. Això no obstant, Martorell va organitzar durant tres anys consecutius les "Setmanes de Pastoral Musical" per tal d'orientar la comunitat cristiana cap a un repertori propi a partir del folklore mallorquí i que formaria part del cant litúrgic en tots els moments de l'any i celebracions.

Aquest repertori és el contingut del manual de l'autor: "Celebrem el Senyor", amb el seu respectiu llibre de "Partitures per a l'orgue", que consta de 288 títols.

L'obra està dividida en 11 seccions que corresponen als diversos temps de l'any litúrgic a més de les solemnitats dels diversos Sants i també de la Mare de Déu. Avui dia, aquests cants formen part de la tradició popular religiosa de Mallorca.

5.4. Música vocal paralitúrgica.

Quasi totes les peces que formen aquest apartat també van acompanyades de l'orgue, que sempre té un paper rellevant i no de pur acompanyament.

Alguns cançoners o llibres que comprenen diverses cançons són:

- "Cantica natalicia" que és un conjunt de cançons i motets pensades per ser interpretats en temps de Nadal.

En aquest recull, hi trobam obres polifòniques com "Quem vidistis, pastores", motet per 4 veus mixtes i orgue i que té l'estructura de rondó.

També s'hi troben en aquest recull "Sancta et immaculata", "Verbum Caro", "Jesu Redemptor omnium", "Resonet in laudibus" i "Adeste fideles" (amb diferents versions, segons nombre de veus, etc.); totes elles són a diverses veus mixtes amb acompanyament d'orgue.

- "Ballate evangeliche", amb text en llengua italiana, escrit per ser interpretat a una o dues veus iguals amb orgue.

- "Avvento e Natale", també amb texts en italià, es tracta d'una composició per cor o assemblea amb acompanyament d'orgue o harmònim.

-“Rito della penitenza”. Amb texts en italià, aquest recull es centra en la celebració del sagrament de la “Penitència”.

-“Phase, I, II” són un recull de cançons per la Setmana Santa i per Pasqua, amb acompanyament d’orgue.

-“Himnari litúrgic i Balades evangèliques” és un recull de 98 himnes pels diversos temps litúrgics de l’any. Tots els himnes van acompanyats d’orgue.

-“Trittico eucaristico”. Tres motets a dues veus iguals amb acompanyament d’orgue.

-“Trittico natalizio”. Tres motets a dues veus blanques i acompanyament d’orgue.

-“Octo moteccta facilia pro Hebdomada Sancta”. Es tracta de vuit motets a 3 i 4 veus iguals a cappella.

Podem veure una sèrie de cançons per a solista on trobam diverses “Ave Maria”

També trobam un grup de cançons i motets per cor i acompanyament opcional d’orgue.

Com ara: himnes, diverses versions de “Regina coeli, laetare”, “Salve Regina”, “Tantum ergo Sacramentum”, “Tota pulchra es Maria”, “Ut omnes unum sint”, “Veni Sancte Spiritus”, entre d’altres i totes elles escrites en llatí.

El volum de peces per cor i orquestra no és molt elevat. El poden consultar en el catàleg adjunt.

L’any 2007, amb motiu de l’aniversari de la festa de la patrona dels franciscans Santa Elisabet d’Hongria, es va estrenar la darrera composició per cor i orquestra que fou interpretada l’Orquestra Simfònica de les Illes Balears i la Coral Universitat de les Illes Balears, dirigides per Joan Company al Teatre Principal de Palma. L’obra estava dedicada a Sant Francesc i es titula “El cant de les Criatures”. Aquesta obra representa un salt qualitatiu important en la carrera de Martorell, on arriba a una etapa d’una maduresa sòlida indiscutible i molt perfeccionista.

5.5. Obra religiosa instrumental.

L’obra instrumental amb temàtica religiosa està pràcticament dedicada a l’orgue de tubs, instrument predilecte de Martorell i que coneixia a la perfecció encara que algunes obres es poden interpretar amb harmònim. La funció principal és la de servei a la litúrgia, encara que a vegades pot representar un element decoratiu molt enriquidor.

Algunes de les seves obres per orgue més importants podrien ser: Ore serene, Pensieri musicali, Zodiac, Suite per Organo, Tre Toccate in Re, Suite Davídica i l'Organista celebrante.

Hi destacam dues obres per damunt les altres: The Zodiac i l'Organista Celebrante.

On s'hi destaquen les seves característiques compositives basades en els grans mestres compositors de la Història de la música com, principalment, Johan Sebastian Bach.

5.6. Obra profana.

Entre les obres de temàtica no religiosa de Martorell hi trobam: Obres per cor mixte (a cappella o acompanyat), cançons per a veu i piano, concerts per a instruments solistes, entre elles per piano i obres purament orquestrals.

Destacaré alguns elements que em serveixen per situar la meva anàlisi.

A) Podem fer una divisió de les cançons en quatre grups.

El primer, un grup titulat:

-“Líriques d'estiu” per a soprano i piano, musicalment bastant homogenis que segueixen un estil programàtic i descriptiu relativament nou-romàntic; un altre grup el constitueixen vuit petites peces titulades:

-“Vuit lieder per a un ballet infantil”, de caràcter diàfan i transparent.

-*Tres lieds per a soprano i piano* bastant lliures i alegres, una mica impressionistes.

-“Cantata festiva sobre el Salm 103” per a cor de veus mixtes, piano i percussió, amb tres moviments: és una obra molt rítmica d'uns 20 minuts de durada, en constant i creixent interès de moviment.

B) Concerts o sonates per a instrument solista i instrument acompanyant:

-Sonata per a trompeta i orgue.

-Sonata per a fagot i piano.

Ambdues obres són de caràcter entre nouromàntic i neoclàssic, amb freqüents passatges modals mesclats amb motius cromàtics i impressionistes.

D) Obres per a piano solista:

-Dues suites per a piano, baix l'epígraf: “Aires del terror”: totes dues encara que distanciades cronològicament, són afins estilísticament.

-Variacions damunt un tema gregorià.

-Tríptic modal: petit “excursus” pels modes hipolidi, dori, hipofrigi en forma de preludi, dansa, pregària, impromptu.

-Retaule franciscà: amb un subtítol que aclareix el seu contingut: "Visions de l'Amic de la natura": glosses musicals sobre episodis llegendaris extrets del llibre de "Fioretti" de Francesc d'Asís.

-Obres soles que no formen part de cap col·lecció, com: Toccatina, Llebeix, "El cardellino", El gat i el ratolí...

Existeixen dues obres pianístiques de caire didàctic. Una és "Sempreviva" i l'altra "Danses populars de les Illes Balears".

Aquestes composicions dedicades a la didàctica del piano, són textos musicals que utilitzen diversos conservatoris, entre ells el de les Illes Balears.

Estan basades ambdues en el folklore mallorquí (cançó i dansa).

E) De les obres simfòniques de Martorell, podem destacar la darrera que va escriure i que s'anomena "L'enze, evocació simfònica" i estrenada el 14 de setembre del 2006 a l'Auditori de Palma.

5.7. Influència de la música popular en l'obra del Pare Martorell.

La cançó popular té els seus inicis a les cançons agrícoles. I es divideixen en:

- Cançons de llaurar.
- Segar
- Batre.

Totes elles amb una mateixa línia melòdica fàcilment comfonibles i moltes vegades improvisades.

Les conclusions que en podem treure de les anàlisis d'aquests exemples de cançons influenciades per la música popular mallorquina, són ben explícites. Però així i tot, pensam que podem comentar-ne algunes. Les cançons estan basades o bé en els ritmes i melodies de les cançons populars mallorquines, o solament en el ritme o melodia. Per aquest motiu hem pogut veure la influència directa de la música popular en aquesta obra musical del Pare Antoni Martorell, que al marge d'estar impregnada d'aquesta música, també podem contemplar la mateixa línia melòdica o els ritmes que formen part de la seva creació en les mateixes cançons que hem analitzat. Així mateix, hi trobam l'esperit de la música popular, i això fa que podem atorgar a la seva música el qualificatiu de nacionalista, especialment en la música religiosa assembleària.

Les cançons estan basades o bé en els ritmes i melodies de les cançons populars mallorquines, o solament en el ritme i/o melodia. També podem contemplar la mateixa línia melòdica o els ritmes de cançons populars que formen part de la seva creació.

5.8. En resum.

Una vegada analitzat tot el catàleg de Martorell es podria resumir de la següent manera:

- 1) Gran influència de la música popular (cançons i danses).
- 2) Martorell posseeix un estil compositiu molt personal que podria englobar un estil nou-romàntic o nacionalista.
- 3) La seva obra pot emmarcar-se en un estil molt contemporani.
- 4) En la seva obra religiosa cerca la senzillesa, especialment en la litúrgica.

6. ANÀLISI DEL REPERTORI PER VEU SOLISTA

6.1. JUSTIFICACIÓ DE LA TRIA DE REPERTORI.

Després de diverses visites a l'arxiu de la Porciúncula, només he pogut "rescatar" algunes peces que annex en aquest treball. Això no obstant, esper que la seva anàlisi

sigui adient i constructiu perquè el lector d'aquest treball pugui fer-se una idea de l'estil i el llenguatge compositiu d'Antoni Martorell.

6.2. ANALISIS DE LES PECES

6.2.1. De matí nasqué l'amor

Consisteix en una peça amb lletra de Josep Maria Llompart (Palma, 1925-1993) i de temàtica profana, escrita per ser interpretada per a soprano i piano.

El poema:

De matí nasqué l'amor
i es moria a l'horabaixa,
ales de corb en el vent
el cel morat endolaven.
Una vida, dues vides,
s'ajuntaven a trenc d'alba,
el migdia les marceix,
el ponent les separava.
Cavaller de cor gentil
ha travessat la muntanya,
per l'alt camí de l'amor
la mort li segueix les passes.
Alba, migdia, ponent,
uns ulls que s'obren i es tanquen.
Quan la mort arribarà,
la fulla caurà de l'arbre.
No serà teu l'estel d'or

ni la lluna congelada,

iràs i no tornaràs

mai més a la font de l'alba.

De matí nasqué l'amor

Lletra i música: Música d'Antoni Martorell Miralles i poema de Josep Mª Llopart (Palma de Mallorca, 1925 - 1993).

Instrumentació: L'obra està escrita per piano i veu solista, preferiblement una soprano.

Estil/ forma: Cançó

Indicacions: Les indicacions d'expressió són *Moderato calmo con dolce espressione, ma con espress., un poco andantino, amb gràcia, expressiu, stringendo, més lent, amb ènfasi, ritenuto molto, tornando al tempo, a tempo, adagio molto sentito i dim. morendo.*

Compàs: 4 per 4.

Tessitura del solista: Fa3- Sol4

Trobam fragments tonals que tenen una relació de quintes en la seva tònica.

Ritme: Existeix un ritme predominant que és el de 4 corxeres + corxera i negra per acabar la frase.

Melodia: Predominen els cromatismes. Les direccions del fraseig queden molt compensades i evolucionen principalment per graus conjunts. A la segona secció hi trobam bots de 4a augmentada. La nota La3 s'utilitza sovint com a final de frase.

The image shows a musical score for voice and piano. The score is in 4/4 time and features a melody with chromaticism. The lyrics are "til ha tra-ves-sat la mun-tanya per l'ait ca-". The score includes performance markings such as "amb gràcia", "4 Aug.", "expressiu", and "B". A red circle highlights a specific melodic phrase, and a green "B" is placed above the staff.

6.2.2. Oració de l'ametler.

És un lied per soprano i piano amb música d'Antoni Martorell i text del també franciscà de la Tercera Orde Regular, Miquel Colom.

El poema:

L'ametller humil

de nostre Senyor

ara, al seu estil,

fa oració.

Dins la solitud

del guaret morat

està extasiat,

Tanta és sa virtut!

El pessigoleig

de la pluja i el vent,

grec, metral i llebeig,

no distreu sa ment.

Va tot nu de cos

de l'octubre ençà

i és, del dejunar,

Només pell i os.

Tot vici i pecat,

món, carn i dimoni,

com un sant Antoni,

vencerà. I, mundat,
en venir el febrer
serà gloriós
l'arbre candorós
del verd sementer.
I fins i tot l'aire
llavors serà ple
de la dolça flaire
que escamparà la
criatura humil
de nostre Senyor
que ara, al seu estil,
fa l'oració.

Lletra i música: Música d'Antoni Martorell i Lletra de Miquel Colom.

Instrumentació: La peça està escrita per ser interpretada per solista soprano i acompanyament a piano.

Estil/ forma: Cançó.

Indicacions: *Andantino grazioso, dolce, leggero*, tremolós, amb dolcesa.

Compàs: 2 per 4.

Tessitura del solista: Fa3- Sol bemoll 4

A la part A no si deixa clars la tonalitat i juga amb la sensible dominant ambigua de sol menor la melodia del solista que per res reforça amb l'acompanyament.

L'ORACIÓ DE L'AMETLER

INTRODUCCIÓ LIEN **A**

Andantino grazioso (♩ = 80) per a veu de soprano P

Música: R. Martorell
Lletra: M. Colom

Això no obstant, a la part B sí que deixa més clar que ens movem a voltant d'una espècie de tònica al si bemoll. Seguidament fa una variació del tema A que resol en un Fa major amb la nota re, que li aporta un color exòtic. La part C viatja entorn un fa ambigu amb el mi disminuït com a dominant en el "joc" tonal.

A la part D, realitza una sinuosa progressió repetint el si bemoll i el fa. Acaba amb una reexposició del tema A amb variació a la coda.

Elements compositius a la veu: Al tema A, repetició de notes amb corxeres i bots de tercera. A la part B, melodies ascendents amb resolució descendent de tercera. És curiós com, a la segona part, del tema B, indica que es realitzi dolce, però fort alhora tot observant que la tessitura complica la dolcesa en la interpretació. A la variació del tema A observam un canvi dràstic en la dinàmica. Al motiu C, trobam melodies ascendents

que ressolen aturant el ritme de manera descendent. El tremolós de la D juga amb bots inicials de 5a, 4a, 3a,4a i 5a i així successivament a l'inici de cada frase.

6.2.3. El capità Antoni

És una cançó de temàtica profana composta per Antoni Martorell amb text de Josep Mª Llompart, per ser interpretada per Soprano i piano.

El poema

El capità Antoni

té un xabec tot blanc,

ala d'oronella,

mascaró pintat.

El capità Antoni:

espasí lluent,

casaca brodada

i a la mà un clavell.

El capità Antoni

té ulls de lleó;

li presenten armes

a toc de tambor.

El capità Antoni

vol per berenar

fetges de pirata

cuits amb aigua-sal.

El capità Antoni
encalça l'anglès
-cametes me valguen,
boires de l'estret!

El capità Antoni
entra dins el port.
Sota la perruca
li brunz un record.

El capità Antoni
ja està per morir...
Brodén les donzelles
al carrer del Vi,

I el capità Antoni
balla un minué
amb angelets bàmbols
a dalt d'un fasser.

Lletra i música: Lletra de Josep Mª Llompart (Palma, 1925-1993) i Música d'Antoni Martorell.

Instrumentació: La peça està escrita per veu i piano.

Estil/ forma: Es tracta d'una cançó.

Indicacions: Lleuger amb gràcia, *simile*, dolorosament poco *ritenuto*.

Compàs: 2 per 8.

Tessitura del solista: Mi3- Sol4

L'entorn tonal correspon a Mi bemoll major durant el tema A. Al tema B, la melodia transcorre damunt les notes de Fa sostingut sèptima. El tema C discorre sobre la tonalitat de Sol Major i la seva dominant. Quan a la lletra s'indica que el capità Antoni està per morir, ens trobam una variació del tema A plegat de dissonàncies que acaben resolent a la tonalitat inicial.

The image shows a handwritten musical score for a piece titled "Variació A". The score is written on two staves: a vocal line (soprano) and a piano accompaniment line. The key signature is one flat (B-flat major). The time signature is 2/8. The score is marked with "6" at the top. The vocal line has lyrics: "El ca-pi-tà An-to-ni es-tà per mo-ri-r... ten. Bro-den les don-". The piano accompaniment includes dynamic markings like "mf" and "tratten.". Performance instructions include "dolorosament molt riten.", "ten.", and "Adagio". The score features various musical notations such as slurs, ties, and accidentals.

Està clar que el compositor utilitza els elements al seu abast per destacar el missatge del text. Si més no, les indicacions són abundants on predominen els bots, especialment de 4a i 3a. Abunden també la reiteració seguida de notes. Utilitza les semicorxeres per tal efecte.

6.2.4. Quatre Líriques

És un cicle de quatre cançons escrites per ser interpretades per soprano i piano acompanyant. Les obres que conformen aquest cicle són: Els grills, Vanitat, No sé què cerc i L'entrada del rector novell.

6.2.4. I. Els grills és una peça amb poesia de Ginard B. i música d'Antoni Martorell Miralles.

El poema

Els grills xerricadors ratllen seguit, seguit

La pedra llisa i negra de la nit:

On graven amb punxó de ferro llunerguit.

Gisca, gisca tant, gisca gisca tant el punxó,

Gisca tant que el cel n'està escruixit;

I els estels vetladors se n'escarrufen,

Se n'escarrufen, se n'escarrufen.

Els grills erricadors ratllen, seguit, seguit, segit, seguit

Seguit, seguit,

La pedra lisa i negra de la nit

La pedra llisa i negra de la nit.

Els grills xerriadors, els grills xerricadors

Els grills xerricadors, els grills xerricadors

Xerrica...

Xerricarri

Carri

Carri carri carri car

Ric, ric, ric, ric, ric,

Ric, ric, ric, ric, ric.

Lletra i música: Música d'Antoni Martorell i poema de Ginard B.

Instrumentació: La peça està escrita per ser interpretada per soprano solista acompanyada per piano.

Indicacions més destacables: Poco indisgiando, animando ancora.

Compàs: 3 per 4

Tessitura del solista: Fa2 - La3

Si observam només la melodia del solista, podríem dir que ens trobam en La major a l'inici, a partir del compàs 12 passa'm a si menor sense sensible, al tema D, trobam el sol com a funció de tònica. A la part E, ens movem entorn les notes de l'acord de Fa sostingut disminuït amb sèptima menor. A la F tornam a la tonalitat de Re major.

6.2.4 II. Vanitat és una peça amb lletra de Miquel Colom i música d'Antoni Martorell.

El poema

Em balla el pensament damunt la mà:

Baldufa amb quatre franges de color

Blanc i vermell i groc i blau de mar,

Estranya flor de llum,

Quasi amb olor.

El mir, com un infant, embadalit

Davant la viva atracció del joc

I compt les quatre franges amb el dit,

El blau de mar, el vermell, el blanc i el groc.

M'aparsenti en la ma mà pessigoleig,

La lleu esgarripança de la pell,

I com més l'escodrinny i més el veig,

Em sembla el pensament

més fi i més bell.

Em ve llavors la gran temptació,

Agullonant-me fort la vanitat
De llançar el pensament,
Sense temor,
A córrer pels carrers de la ciutat.
I ja el veuen mos ulls anar, xanós,
De boca en boca
En festa tot arreu,
Com un gran home tot feixuc d'honors,
Condecorat amb molta i molta creu
I sucumbesc com era d'esperar
No està la humilitat molt ferma en mi
Deix anar el pensament tombant la mà,
I ja el tenc, que comença el seu camí.
Veste'n,
Balla que balla pensament!
Mostra ton art, ta llum!
Jo ja preveig que fins i tot
la veu subtil del vent
em contarà ton triomfal passeig.
Cor trasbalsat,
Desperta el cinc sentits,
Esper un dia
N'esper dos i tres;

Mes, delstiomfs prevists,

Ja assaborits

Del pensament,

No me n'arriba res.

I, oh l'amarg desencís

de qui s'estufa amb vàcua ufana

d'inexpert al·lot que jutja

com si fos bella baldufa

allò que només, allò que només,

allò que només és un mal burot.

Lletra i música: Lletra de Miquel Colom i música d'Antoni Martorell.

Instrumentació: La peça està escrita per ser interpretada per soprano amb acompanyament de piano.

Indicacions d'expressió destacables: *Maestoso* i *Suau* i lleuger a l'inici on sona només el piano. Al compàs 19 indica amb gràcia. Dolçament mogut a la tercera pàgina i *Lento Assai* a la coda.

Compàs: La peça s'inicia amb un compàs de 2 per 4 que continua fins a sarribar al penúltim compàs, on indica un 3 per 4 per tornar al 2 per 4 finalitzant la peça.

Tessitura del solista: Re 2- Sol 3

La melodia comença en un entorn tonal de La major. El tema B es troba en si menor. El tema C està introduït per canvi d'armadura (de dos sostinguts, passam a un bemoll) tot viatjant a La menor, ja que el si el presenta becaire a la melodia solista i acabant aquest tema en Fa major. A la pàgina 6 trobam un error de grafia on, el compositor, se n'oblida d'indicar dos sostinguts a l'armadura a la part del solista.

6
a tempo sebbene un poco maestoso
Reexposició Tema C a 2ª aguda.
 q. I, oh l'a-març de sen-cís de qui s'es-

La darrera part de la peça és una variació de la segona secció del tema C i final amb una coda que ressol en Re major.

6.2.4.III. No sé què cerc és una peça escrita per solista soprano i piano amb música d'Antoni Martorell i poema de Pere Orpí (Capdepera, 1936).

El poema

No sé què cerc,

No sé què cerc,

No sé què cerc,

No sé què cerc:
M'assalta per estones
Un calfred de foscor desesperada
I estenc, cega de boira, la mirada,
Com un vaixell perdut entre les ones
No sé si el meu treball mereix corones,
Però sé que les cerc qualche vegada;
I no sé distingir dins la boirada
Si els homes són titelles o persones.
Sovint voldria ser com el titella que,
Quan el fil es trenca,
Desvaria, orfe de llibertat
Per l'escenari
Orfe de llibertat
Per l'escenari.
Si Déu el fil m'allarga
I el cabdella,
Caminaré tranquil
Qui no se fia
Del seu jou exigent
Més necessari?
No sé què cerc
No sé què cerc,

No sé què cerc,

No sé què cerc.

Si déu el fil m'allarga i cabdella

Caminaré tranquil

Caminaré tranquil.

Lletra i música: Lletra de Pere Orpí i música d'Antoni Martorell.

Instrumentació: La peça està escrita per ser interpretada per solista soprano acompanyada de piano.

Indicacions d'expressió: Andante rustico, airós tenut al cinquè compàs de la pàgina 3, més emfàtic, *movendo alquanto agitato*.

Compàs: 2 per 4.

Tessitura del solista: Do3- Sol4

L'atonalisme governa la peça encara que podem situar fragments de la melodia entorn la tonalitat de Do menor i Fa menor. El tema B va variant la seva tònica entre el Si bemoll, el Fa i el Re bemoll. El tema C és un joc repetitiu en el que va augmentant la tensió harmònica, que no resol clarament. I la melodia solista acaba amb un bot de quarta

disminuïda.

The image shows a musical score for soprano and piano. The soprano part is in G minor (one flat) and 2/4 time. The lyrics are "quil, ca-mi-na-ré" and "tran-". The piano part has dynamics "rall. dim. molto" and "m.s.". A red circle highlights a specific melodic phrase in the soprano line.

6.2.4. IV. L'entrada del rector novell.

El poema

Un terratrèmol d'alegria

Fou l'entrada del Rector novell.

Una música escanyada

Dona voltes pels carrers,
Els sons esqueixats relliguen
Com unes xarxes la gent.
La gent fulgeix d'alegria
I va a retaló d'aquells
Aprenents D'Orfeu que esmussen
les orelles i les dents.
Fadrines com a roselles,
Nins color de cafè amb llet,
Terrassans de pell rasposa,
El Batle i l'Ajuntament,
Cap a l'entrada del poble
Espera el Rector novell.
Els carrers són olorosos
De murtra fresca i llorer.
Els domassos i banderes,
Amb sos colors violents,
Han incendiat les casses
I els pobles com un fester.
Una glòria grisenca
De pols dins l'aire quiet,
Apunta en la llunyania:
"el Senyor Rector que ve!"

Circula per la gentada
Un dolç esgafarriment.
Tot són crits i mamballetes,
I mocadors i capells!
Reprèn, de bell la música
Furiosa i estrident.
Sos cruixits sembla que facin
Escarrassos a la pell.
Llavors brollen d'unes gèbies
Uns coloms impacients
I l'aire palpita les ales
Damunt el Rector novell.
La gent fa una correntia
Fèrvida, com un torrent.
Dels balcons i les finestres
Plouen roses i clavells.
Les campanes enfollides
Repiquen a tetiqué
Diuen: "Visca!"
Les banderes
amb sos colors cridaners.
Canten mil veus rogalloses
Que esborronen l'ambient.

El senyor Rector se gira
A totes parts rialler,
I a fal·laç és sa escomesa
I abraçada és el seu gest.
L'esglèsia s'obri guarnida
Amb sos millors paraments;
L'orgue s'empina i eixorda
En una maror creixent,
I llempeguen els retaules
I ells sants parlen ells amb ells.
El Senyor Rector en la trona
Diu al poble:
"Pau i bé!"
D'aquesta gentil rebuda
Grans mercès en nom de Déu!
D'aquesta gentil rebuda
Grans mercès en nom de Déu!
S'inunda la rectoria
D'amos, missatges, roters
I de senyors de respecte
Per fer la cort, amanents,
I donar l'enhorabona
Al senyor Rector novell.

Corren confits i pastissos
I es remullen d'aigua ardent
Les resseques gargamelles,
I la casa és un alguer.
I els músics toca que toca
Fins a cruïar l'ambient.

Corren confits i pastissos
I es remullen d'aigua ardent:
I els músics toca que toca
Fins a cruïar l'ambient.

Se colga el sol dins lo cendra
D'uns núvols grisos, llarguers.

Cauen flòbies de fosca
I tixen l'ample mantell

De la Nit, que

Mira el poble

Amb els seus ulls inquiets.

Uns passics de claror

tísica

són els fanals dels carrers,

Llums que estan en agonia

i apagarà un buf de vent.

S'és acabada la festa,

Tot dormen el poble agrest.
Però duc aquella música,
Sempre toca lo mateix
Com a grapades d'arena
Injectades al cervell,
I encara ara m'esgarrafa
Com si menjàs pa cruixent.
Un terratrèmol d'alegria
Fou l'entrada del rector novell.

Lletra i música: Poema de Rafel Ginard Bauçà (1899-1976) i música d'Antoni Martorell.

Instrumentació: L'obra està escrita per ser interpretada per solista soprano acompanyada per piano.

Tessitura del solista: Fa3- La4

Indicacions d'expressió destacables: Quelcom impetuós, amb èmfasi, declamant asprament, crit, *crescendo* e *animando sempre piú*, un poc emfàtic i pompós, Lleuger i *tratt. a piacere*.

Compàs: 3/4

Els primers 4 compassos poden donar sensació d'una tonalitat de Mi bemoll major. A continuació, passam a si bemoll major, ja que utilitza el la com a sensible. La següent secció la situa en un fa major. A continuació va jugant a cada compàs ambigüament entre aquestes dues tonalitats. Utilitza la repetició durant tota la primera secció amb variacions d'harmonia. El tema B a la veu realitza dibuix descendent en variació amb el tema anterior. Al tema C torna a ser melodia ascendent on destacam també els bots de quarta. A l'onzè compàs de la pàgina cinc, trobam un declamat i demana que s'interpreti fent un crit.

Al setè compàs de la pàgina sis hi ha un canvi d'armadura (d'un a tres bemolls).

Al tema D, introdueix el treset amb una melodia que recorda a la del tema B invertit amb un salt de cinquena descendent. Fins que va mesclant el material melòdic anterior.

Al tema F torna a canviar d'armadura. En aquest tema trobam, en realitat, una nova variació del tema A, ara utilitzant l'interval de tercera i moviment cromàtic. Aquest tema acaba amb un La 3 de sis temps en forte amb la paraula ambient.

I continua amb una secció declamada amb ritme lliure.

The image shows a handwritten musical score for voice and piano. The score is in G major (one sharp) and 3/4 time. It features a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line starts with 'a tempo' and 'ent.' (entrando). The piano accompaniment starts with 'a tempo' and 'f' (forte). The score includes dynamic markings like 'pp' (pianissimo) and 'f' (forte). The lyrics are: 'Se colga el soldins la cendra d'uns núvols grisos, llarguers. Cauen flòbies de'.

7. CONCLUSIONS

7.1. INTRODUCCIÓ

Per l'elaboració d'aquest treball, primer vaig fer una recerca d'estudis previs sobre obra i vida de Martorell. Tant als serveis de biblioteca de la UIB com al Conservatori vaig trobar diferents recopilacions de discursos i ponències de Martorell.

Seguidament, després de consultes telefòniques a Antoni Riera, frare franciscà i músic molt proper a Martorell, em va indicar que tota l'obra de Martorell es trobava a l'arxiu

de la Porciúncula i que la persona amb la qual havia de parlar per accedir-hi era el Pare Nicolau Sastre qui, molt amablement, va ajudar-me a accedir als arxius corresponents. Allà vaig trobar tot un conjunt de papers alguns ben organitzats i d'altres encara per distribuir correctament. La feina de recerca es mostrava en aquell moment complicada, ja que no hi havia un criteri clar d'arxiu. Nicolau Sastre em va facilitar llavors un catàleg que havia començat a fer l'advocada i soprano Pilar Rosselló. Després de diverses gestions per aconseguir el seu telèfon, vàrem poder fer dues entrevistes, una telefònica i una altra personal al seu despatx d'Inca, on vaig poder ampliar la meua visió sobre la rellevància internacional que té la figura d'Antoni Martorell i anècdotes personals del compositor.

Més tard, vaig poder concretar una entrevista amb qui va ser un dels seus editors de confiança, el pedagog i músic valencià Joan Ramírez, qui em va aportar una visió més concreta sobre la forma de treballar de Martorell, deixant evidència de la seva meticulositat i dedicació.

Les fonts d'informació, això és, llibres, reculls, pàgines a internet, etc. m'han servit per a l'elaboració del treball. Però, sens dubte, he de destacar la Tesi doctoral realitzada per Arnau Reynés i Florit per acabar d'aprofundir dins l'anàlisi de l'obra de Martorell.

7.2. ANÀLISI DE LES IDEES PRÈVIES

Com a idees prèvies a la realització d'aquest treball podria corroborar que Martorell és un compositor relativament desconegut en comparació amb la seva obra i transcendència tant dins l'àmbit musicològic com a compositor de litúrgia. Deixant de banda el nivell assolit en les seves composicions de finals de la seva vida.

Per això, és evident que existeixen pocs estudis sobre la seva vida i obra. Voldria destacar que ni tan sols existeix un catàleg oficial i ben elaborat, encara que hi ha persones com Pilar Rosselló que volen impulsar l'execució d'aquesta catalogació de la manera més professional possible.

7.3. CONSECUCIÓ DELS OBJECTIUS.

Després de l'elaboració d'aquest treball, puc assegurar que l'obra de Martorell no només arriba a moltes de les seves peces a una complexitat harmònica i contrapuntística

de primer ordre sinó també a escala quantitativa. Amb les que l'elaboració d'un programa de concert es fa més que difícil, ja que ens trobam amb obres molt variades en estil.

Un altre dels objectius previs a l'elaboració d'aquest treball era conèixer millor la seva vida i filosofia i com han influït en la seva obra. Aquest objectiu el consider assolit, ja que entenc que vida i obra de Martorell són inseparables i la seva influència de fets com la mort de la seva mare o haver viscut molts anys fora de Mallorca, van produir en el compositor una enyorança en valor positiu que el va dur a estimar, encara més la seva terra, duint a terme una tasca d'estudi etnomusicològic molt interessant i que va aplicar a les seves composicions.

7.4. ANÀLISI DE LES HIPÒTESIS

Una primera hipòtesi de la qual partia en aquest treball era que la seva obra és molt més àmplia que només la música litúrgica, que era la que coneixia principalment. L'amplitud de la seva obra desborda les meves expectatives inicials i opin que el seu estudi és una gran fita pels musicòlegs.

Una altra hipòtesi de la qual partia era que el seu estil compositiu podria emmarcar-se dins el nou classicisme o postromanticisme. Res més allunyat de la realitat. L'estil compositiu de Martorell és molt variat i comprèn des de una aproximació renaixentista, en obres litúrgiques, fins a l'atonalisme i expressionisme. Tot impregnat d'un caire folklorista propi de la música tradicional de les Illes Balears.

BIBLIOGRAFIA I FONTS D'INFORMACIÓ

Tesi Doctoral: "Antoni Martorell: Mestre, Músic i compositor. La influència de la música popular en la seva obra". Presentada per Arnau Reynés i Florit, i dirigida pel Dr. Antoni Colom i Cañellas a Palma, setembre del 2009 al Departament de Pedagogia aplicada i Psicologia de l'Educació i Departament de Pedagogia i Didàctiques específiques de la Universitat de les Illes Balears.

Miquel GAYÀ, "L'Il·lm. Dr. P. Antoni Martorell Miralles: parlament biogràfic", Acadèmia de Belles Arts, Palma 1985.

CENTRE DE RECERCA I DOCUMENTACIÓ MUSICAL (CM), "Martorell Miralles, Antoni", Gran Enciclopèdia de Mallorca, t. 10, pàg. 298-299, Palma 1991.

Joan PARETS SERRA, "Martorell Miralles, Antoni", Gran Enciclopèdia de Mallorca, t. 23, pàg. 225, Palma 1991.

GRAN ENCICLOPÈDIA DE MALLORCA, "Martorell Miralles, Antoni", t. 19, pàg. 87, Palma 1991.

Maria I. DEYÀ i Antoni ROCA, "Antoni Martorell, aires musicals", 'Pòrtula', núm. 210, Palma 1999.

Joan PARETS SERRA et al, "Antoni Martorell i Miralles", 'Compositors de les Illes Balears', pàg. 100-101, El Gall editor, Palma 2000.

Pius TUR MAYANS, "Defensa dels mèrits del doctorand Antoni Martorell Miralles", UIB, Palma 2001.

SERVEI D'INFORMACIÓ DE L'UIB, "Currículum vitae d'Antoni Martorell Miralles (TOR)", Palma 2001.

SERVEI D'INFORMACIÓ DE L'UIB, "Discurs del Rector", acte d'investidura d'Antoni Martorell Miralles com a doctor honoris causa, Palma 26-XI-2001.

Roberto MARINI, "Antoni Martorell", 'Concerti Festival Antoni Martorell. Mallorca', Palma s/d (Vegeu www.mariniroberto.it).

Biel GOMILA, "El legado centenario del Pare Martorell", *Diario de Mallorca*, 9-III-2013

ANTONI MARTORELL MIRALLES, “Des del meu balcó : bastint la nostra identitat : estudis, assaigs, parlaments i escrits conjunturals”. Pròleg de Baltasar Bibiloni. Palma : Universitat de les Illes Balears, 2008. 9788483840535.

Enllaços:

[Antoni Martorell i Miralles - Dialnet \(unirioja.es\)](http://AntoniMartorelliMiralles-Dialnet.unirioja.es) 160121

datos.bne.es 160121

<https://www.franciscanostor.org/> 160121

[Todos los libros del autor Martorell Miralles Antoni \(todostuslibros.com\)](http://TodosloslibrosdelautorMartorellMirallesAntoni.todostuslibros.com) 160121

[Antoni Martorell i Miralles | enciclopèdia.cat \(enciclopedia.cat\)](http://AntoniMartorelliMiralles-enciclopedia.cat)

<https://miquelcinema.blogspot.com/search?q=martorell+miralles> (Consultada 20/02/21)

[¿Por qué el Concilio Vaticano II fue y es tan importante? \(aleteia.org\)](http://¿PorquéelConcilioVaticanoIIfueyesanimportante?.aleteia.org)

ANNEX 1 . CATÀLEG D'OBRES

El contingut d'aquest annex és un intent durant els anys 2009 fins el 2012 de Pilar Rosselló de catalogar l'obra del Pare Martorell. Encara queden moltes obres sense catalogar i cal un estudi més rigorós per dur a terme aquesta feina.

PIANO

Suite N. 1

I. Romanç bucòlic

II. Joc d'infants

III. Plant

IV. Brindis

Suite N.2

I. Plant dels arbres a la tardor

II El rupit enfredorit

III. Crepuscle

IV. Rialles i baralles. Burlesca

V La vall trista

VI. L'orgia del vent

Tríptic modal

I. Crepuscle hipolidi

II. Pregària dòrica amb preludi

III. Dansa hipofrígia

Sempreviva

Aplec de 40 cançons populars harmonitzades per a ús del petit pianista

(Ed. Piles. València)

Parce. Quatre variacions sobre un tema gregorià

I. Maestoso

II. Andantino

III. Arabesco. Vivace molto

IV. Pomposo solenne

Retaule franciscà (Sis visions de l'Amic de la natura)

I. Sant Francesc i el llop

II. La germapia abella

III. Oració dins el bosc

IV. La germana aigua

V. La marxa dels ànecs

VI. Les germanes orenetes

Il cardellino, pezzo infantile

Toccatina

El gat i el ratolí

Berceuse. Mussette

Llebeig, (preludi mariner)

Tarantella. Vivace, spigliato

Les danses populaires traditionals a les Illes Balears

ORGUE

Ore serene

1. Entrata. 2. Leggenda. 3. Pregbiera. 4. Intermezzo. 5. Berceuse. 6.

Offertorio di Cristo Re. 7. Deo gratias. 8. Nostalgia. 9 Mattinata.

10. Contemplazione. 11 Corale e variazioni. 12.

Risveglio. 13. Andante rustico. 14. Marcia. 15. Toccatina finale.

(Ed. Casimirj)

The Zodiac. Organ selection with optional pedal.

(Ed. Gregorian Institute of America. Toledo.Ohio.USA)

In Advent

Prelude

Ligtb of advent

Song of Hope

Toccatina

In Cristmastide

Ninna Nanna

Pastoral Celebration

In Lent

Theme and Variations

Ricercare

Interlude

Lament

In Eastertide

Easter Bells and Angelic Song

Easter Offertory

Concitato

Ecstasy

Arioso

Meditation

In the Season of Pentecost

Symphonic Processional

Sequence

On the Wings of the Wind

Cortege

The Season after Pentecost

Prelude and Fuge

Sollievo

Planctus

Prayer of Simplicity

Toccata

Amen (Cadenza with Variations)

Pensieri musicali No 19 piccoli commenti musicali su tema dato

per

organo od armonio (Ed. Associazione S. Cecilia, Roma)

Suite Davidica

Preludio

Meditazione

Adorazione

Intermezzo

Aria

Toccatina (Ed. Assoc. S. Cecilia-Roma)

Concertino spirituale

Preludio

Epitalamio

Finale (Ed. Carrara, Bergamo, Italia)

Ascensione. Preludio-entrata (Ed. Carrara-Bergamo-Italia)

Purificami, o Signore. Preludio-entrata (Ed. Elle Di Ci, Torino, Italia)

Corteo nuziale.1. Marcia. 2. Andante grazioso (Ed. Elle Di Ci, Torino)

Due preludi su tema gregoriano (Ed. Carrara-Bergamo. Italia)

Canto elegiaco (Collana "Gloria Domini" vol. II Ed. Carrara)

Andante moderato. Preludio all "Asperges me" (Ed. Elle Di Ci, Torino)

Ciaccona in Rondó (Ed. Carrara-Bergamo)

Suite per grand'Organo. Preludio. Minuetto. Canzona. Corteo nuziale.

(Ed. Rugginenti. Milano)

Preludio all'antica. (Ed. Emmanuel, Roma)

Symphonic processional, per a orgue amb pedal obligat.

Estampes nadelenques

La Bona Nova

Xerrada dels pastors

Villancet del rabadà

Marxa dels tres Mags

Tre Toccata in Re

I. Toccata sul tema di "Sor Tomasseta

II. Toccata sul tema "Benedicamus Domino".

III. Toccata della farfalla (Ed. Emmanuel. Roma)

MÚSICA DE CAMBRA

Suite mallorquina per a orquestra d'arc (Quatre moviments)

Concert per a Fagot i Piano.

Vivace grazioso. Piú tranquillo. Andante espressivo. Vivo e saltarello.

Sonata barroca per a trompeta i orgue. Homenatge a A. Vivaldi

I. Allegro moderato

II. Andante, allegretto

III. Vivace con eleganza. Siciliana

VEU I PIANO I ORGUE

De matí nasqué l'amor, per a Soprano i Piano

Oració de l'ametler, per a Soprano i piano

El capità Antoni, per a Soprano i piano

Nit de Nadal, per a mezzosoprano i piano, amb acomp. de cor de 3
veus

blanques

Ave Maria, per a Tenor i orgue (en Do men.)

Ave Maria, per a Tenor i orgue (en Sol Maj.)

Ave Maria, per a Baríton i orgue (Mi men.)

Jesu dulcis memoria, per a Tenor i orgue

O quot undis lacrymarum, per a mezzo soprà i orgue

Silent nighth, per a solo de baríton i cor de 3 v. iguals.

COR I ORGUE (Misas, Colecciones y Cantorales)

Missa in honorem SS.Cordis Jesu, 2 voc. cum organo (Ed. Casimiri
Roma)

Missa "Mater Immaculata", 2 voc.concinenda cum organo (Ed.
Carrara)

Missa "Salvator mundi", 2 voci pari e organo (Ed. Emmanuel.
Roma)

Missa degli sposi. Entrata, alleluia, offertorio, comunione per Coro
e

solista con organo. Marcia finale. (Ed. Elle Di Ci, Torino. Italia)

Messa 'Pace in terra', 3 voci disp. e Assemblea con organo (Ed.
Carrara)

Messa 'Propheta magnus', 3 voci dispari e organo (Ed. Carrara)

Messa 'Redemptor hominis' per Coro di 1 o 2 voci bianche,
assemblea e

organo. (Ed.Emmanuel.Roma)

Missa 'Mater amabilis', 3 vocibus inaequalibus concinenda, organo
comitante. (Ed.Casimir, Roma)

Missa in hon. Sti. Ferdinandi regis, 3 vocibus aequalibus concinenda,

organo comitante. (Ed. Boileau, Barcelona)

Missa "Sponsa Christi", 4 vocibus inaequalibus concinenda, organo comitante. (Ed. Casimiri, Roma)

Mass in the vernacular for Congregation and alternating Choir two

equal voices, Sop. Alt. or Ten.Bas. (Ed Gregorian Institute of America,

Toledo-Ohio. USA)

Missa "Pau als homes" per a cor de 4 veus mixtes, assemblea i orgue,

amb la intervenció d'un conjunt de 3 saxòfons, 3 trompetes, guitarra i baix

elèctrics i percussió.

Missa "Fraternitat i joia" per als joves, a una veu popular amb la intervenció de Cor a 3 veus blanques, orgue, guitarra i baix elèctrics i

bateria (Ed. Comis. Lit. de Mallorca)

Cantica natalitia (Ed. Casimiri, Roma)

I Quem vidistis, pastores (respons.) a 4 v. y órg.

II. Sancta et inmmaculata id. a 4 v.m. y órg.

III. Verbum caro id. a 4 v.m.y órg.

IV. Jesu Redemptor omnium (Himno) a 4 v. m. y órg.

V. Adeste fideles, a 2 v. iguales y órg.

VI.Adeste fideles, a 3 v. iguales y órg.

VII.Adeste fideles, a 4, 5, 6 v.m. y órg.

VIII. Resonet in laudibus, prosa natalitia, a 2, 3, 4, 5, voces mixtas y
órganos (Ed. Casimir, Roma)

Canti ritmici ad uso liturgico per i giovani. (Ed. LDC, Torino)

Ballate evangeliche. Commenti in canto alla Parola. No 32 Canti
ad

una o due voci pari con organo (Ed. Elle Di Ci, Torino, Italia)

Avvento e Natale. Canti sacri per il tempo di N. e Avv.

No 30 canti per coro e assemblea con organo od armonium

(Ed. Emmanuel, Roma)

Rito della penitenza.

No 18 canti per coro e assemblea con organo od armonium per la celebrazione della Penitenza.

(Ed. Emmantiel, Roma)

Hosanna. Manuale per il popolo con 537 canti liturgici per la celebrazione dell'Eucaristia nei suoi tre cicli.

(Ed. Elle Di Ci, Torino. Italia)

Hosanna. Partitura d'accompagnamento dei 537 canti del manuale

omonimo. (Ed. Elle Di Ci, Torino)

Phase, I, II. Canti per la settimana santa. Canti per la Pasqua.

(Ed. Emmanuel, Roma)

Chiesa canta. Canti liturgici per uso diverso.

1. Osanna, a 4 v. disp. e organo; **2. Appartiene al Signore**, a 4 v. dip.

e

organo; **3. A te la gloria**, a 4 v. gnore, a 4 v. dip. e organo; **4. A te la gloria**,

a 4 v. disp. e organo; 5. Una fortezza, ad 1 v.e organo; 6. Cristo é di natura

divina, a 4 v. d. e organo; 7. Salva la tua creatura, ad. 1 v. e org.; 8.

Questo é il tempo, ad 1 v. ed org. (Ed. Carrara-Bergamo)

Celebrem el Senyor. Manual per al pobre amb 288 cants per a la celebració de l'Eucaristia i litúrgia de les Hores. (Ed. Regina, Barcelona; Ed. Claret, Barcelona).

Celebrem el Senyor. Partitura dels acompanyaments dels 288 cants

continguts en el manual homònim. (Ed. Regina i Claret de Barcelona)

Himnari litúrgic i Balades evangèliques. Total de 98 himnes per al temps litúrgics (Advent, Nadal, Quaresma, Pasqua, Pentecosta, Durant

l'Any), (Ed. Com. Dioc. Mus.S. Lib. Selecta, Palma de Mallorca).

Trittico eucaristico. Tres motets a dues veus ig. i orgue (Ed. Casimiri)

Trittico natalizio. Tres motets llatins per a 2 v. bl. i orgue (Ed. Casimiri)

Octo moteccta facilia pro Hebdomada Sancta 3 et 4 v. aequalibus.

Recessit pastor, Vinca mea, Caligaverunt, Ecce vidimus, Jesum tradidit,

Vexilla regis, Adoramus, Unus ex discipulis.

COR I ORGUE O COR A CAPELLA (Tema religiós, en llatí)

Assumpta est Maria, a 3. v. viriles y órgano

Ave Maria. A 4 v. mixtas y órgano

Ave verum corpus natum. A 4 v. iguales y órgano

Cantabo Domino. A 3. v. viriles y órgano (Ed. Carrara)

Celebrate Dominum. Para coro de 4. v. m. y órgano (Ed. Carrara)

Da pacem Domine. Para coro de 5 v. m. a cappella.

Eripe me, Domine. Salmo 38 para coro de 4 v. m. y órgano.

Dextera Domini. Para coro de 4. v. m. a cappella

Adoro te devote. Para coro de 3 v. ig. a cappella

Lauda Sion. Para coro de 2 v. ig. y órgano.

Electa Mea, Para coro de 4. v. m. y órgano.

Juravit Dominus. Para 3. v. ig. y órgano (Ed. Gregorian Institute of America, Ohio. USA).

Laudate pueri Dominum. Salmo a 4 v. m. y órgano.

Magnus es Domine. Para coro de 4. v. m. y órgano (Ed. Carrara)

Ave maris stella. Himno lat. a 3 v. viriles y órgano, alternando con el canto gregoriano.

0 quam suavis. A 2 v. ig. y órgano.

Gaudeamus. A 2 v. ig. y organo.

Pascha nostrum. A 2 v. ig. y organo.

Laudate Dominum a 8 voce mixtas (salmo 116). A cappella.

0 Domine, quia ego servus. A 4 v. m. y órgano.

0 memoriale. A 3.v. ig. a cappella.

Oremus pro Pontifice. A 3 v. ig. vir. y órgano.

Parce, Domine. A 5 v. m. a cappella.

Recordare, Virgo Mater. Para coro de 4 v. m. y órgano.

Celebrabo te, Domine. A 3 v. m. y órgano. (Ed. Carrara)

Regina coeli, laetare. A coro unísono y órgano

Regina coeli, laetare. A 3 v. ig. y órgano.

Regina coeli, laetare. A 4 v. m. con órgano

Sanctus. Benedictus. Agnus. A 3 v. ig. a cappella.

Salve Regina. A 2 v. ig. y órgano.

Salve Regina. A 3. v. blanca y órgano, para alternar con el canto gregoriano.

Salve Regina a 4 v. m. y órgano, para alternar con el canto gregoriano.

Salutis humanae Sator. Himno a 4 v. m. y órgano.

Tantum ergo Sacramentum. A 2 v. ig. y órgano (La men)

Tantum ergo Sacramentum. A 3 v. ig. y órgano (Re mayor)

Tantum ergo Sacramentum. A 4 v. ig. y órgano (Do diesis men).

Tantum ergo Sacramentum. A 4 v. m. y órgano (Si b mayor)

Tota pulchra es Maria. A 2 v. ig. y órgano (Ed. Ricordi. Milano)

Tota pulchra es Maria. A 3 v. ig. y órgano (Ed. Casimiri. Roma)

Tota pulchra es Maria. A 4 v. m. y órgano (d. Casimiri. Roma)

Ut omnes unum sint. A 2 v. ig. y órgano (Ed. Carrara)

Ut omnes unum sint. A 3 y 4 v. ig. y órgano (Ed. Casimiri. Roma)

Veni Sancte Spiritus. Para coro de 2 v. ig. y órgano (Ed. Carrara)

Veni Sancte Spiritus. Para coro de 3 v. ig. y órgano.

Veni Creator Spiritus. Para 2 v. ig. y órgano (La mayor)

Veni Creator Spiritus. Para coro de 3 v. m y órgano (Si B mayor)

Veni Creator Spiritus. Para coro de 3 v. ig. y órgano (La Ma)

Veni Creator Spiritus. Para coro de 4 v. ig. y órgano (La mayor)

0 Roma nobilis. Para coro de 4 v. m. (org. ad libit). (Ed. Assoc.

Internazionale "Pueri

Cantores", Roma)

COR AMB ORGUE 0 A CAPPELLA, EN LLENGÜES

ROMANCES

(Tema religiós)

Cantaré vostra grandesa. Per a cor de 4 v. m. i orgue.

Cantem sempre les lloances. Per a cor de 4 v. m. i orgue.

Crist triomfa. Aclamació de 4 v. m. i orgue.

Ave Maria. Per a cor de 4 v. m. a cappella.

Misteris del Rosari. Per a cor, assemblea i orgue.

Anem, pastor, cap a Betlem. Per a cor de 4. v. m. a cappella (o bé amb

orgue ad libitum)

Damunt la palla reposa. Nadala a 4. v. m. a cappella.

Feliç el qui viu a la vostra casa. Per a cor uníson i a 4 v. m. amb orgue.

Lletania de Iluc. Cant unisonal amb orgue per al poble, amb intervenció

de cor de 4 v. m.

Glossa al Magnificat. Per a cor de 4 v. m., orgue i cor unisonal.

Noche de paz. Nadala a 4. m. i orgue.

Oh cels. Eucarística sobre text de C. Ilobera, per a Cor de 4 v.m.i

orgue.

No despiertes a mi Niño. Villancico a 2 v. blancas y harmonium.

Las pajas del pesebre. Villancico de 2 v. bl. y harmonium

Tu scendi dalle stelle. Para coro de 4 y 5 v. m. a cappella.

Astro del ciel. Para coro de 4, 5, 6 v. m. a cappella.

Andró a vederla un dí. Para coro de 4, 5 v. m. y órgano.

Gloria nell'alto dei cieli. A 2 v. ig. y organo (Ed. Carrara)

Motetti Pasquali. 1. Osanna al Figlio di David. 2. O Cristo salvatore.

3 Questo é il giorno. (Ed. Carrara).

COR, AMB 0 SENSE INSTRUMENT (Tema profà)

A Betlem me'n vull anar. Popular, harmonitzada per a cor de 4 v. m.

a

cappella

Jo som l'amic del vent. Per acor de 4 v. m. a cappella.

A la vorera de mar. Cançó romancesca a 4 v. m. a cappella.

Lo que diu una cançó' Text C. de Llobera per a cor de 4. m. i piano.

L'ull de bou. Popular harmonitzada a 4 v. m. a cappella.

A la dina dana. Para coro de 4. v. m. a cappella.

Ruta deis cims. Suite vocal.

I Moment musical, II Tempesta dins la nit, III Angelus, IV Deixeu-me

dir la

joia, havanera. Per a Cor de 4 v. m. a cappella.

Retorn de la Primavera (Poema de Costa i Llobera, musicat pel P. Antoni

Martorell) 1998

MÚSICA GRABADA (Discos, Cassettes)

Cantos de esperanza (Ed. PAX, Madrid) LP

Polifonia clásica y moderna. Missa "Sancti Ferdinandi" de A. M.
(Ed.

Gregorian Institute of America, Ohio. USA) LP

Goig de cantar. Himnos y cantos. (Ed. PAX, Madrid) LP

Missa "Pau als homes" amb orquestra moderna. (Ed.
COLUMBIA,

Barcelona) LP **Cantemos a la alegría** (Ed. PAULINAS, México) LP

In un sol attimo (Ed. PAULINAS, Roma) LP

Si fa sera (Ed. Pie Discepole, Roma) LP

La pecora nera (Ed. PAULINAS, Roma) LP

Novella di gioia (Ed. PAULINAS, México) LP

Cantiamo al Signore (Ed. LDC. Turín) LP

Cantiamo la nostra gioia (Ed. Soc. S. PAOLO, Roma) LP

Celebrem el Senyor, cassette I, II, III (Ed. Claret, Barcelona)

Poble peregrinant I, II (Ed. Comis. Dioc. de M. S. Mallorca)

Sempreviva, compact-disc. (Ed. U.M. / Unió Músics. Búger)

Compact Disc en honor de St. Antoni de Pàdua-Roma (Ed. Franciscanum)

Compact Disc "**Danses populars de les Illes Balears**"

Otros números sueltos que figuran en otras antologías de cantos registrados por diversas Casas discográficas.

PUBLICACIONS LITERARIAS SOBRE TEMAS MUSICALS

Cant popular i Música litúrgica (Ed. Reial Acadèmia de Belles Arts, Palma de Mallorca)

El cant popular en l'obra de j.S.Bach (Ed. Conservatori de Música i

Dansa, Mallorca)

Wolfgang Amadeus Mozart i la seva Expressió religiosa (Ed.

Acadèmia de Belles Arts, Palma de Mallorca.

Tristany i Isolda: un assalt a la tonalitat (Ed. Conservatori de Música i

Dansa de Balears)

Perfil humà i artístic de Fryderyk Chopin (Ed. Acadèmia de Belles Arts

de St. Sebastià, Palma)

Sant Francesc d'Assís, músics de l'alegria. Un nou cant a l'existència

(Ed. Acadèmia de Belles Arts, Palma)

Té sentit, avui el "Tonalisme"? (Edició de la Fundació ACA/Area Creación Acústica) Palma.

Pregó de Nadal (22 desembre 1998) al Auditorium de Palma de Mallorca,

organitzat per UIB (Universitat Illes Balears)

**Annex 2. PARTITURES DEL REPERTORI VOCAL PER A
SOLISTA TROBADES ALS ARXIUS DE LA PORCIÚNCULA.**

